

DRUŠTVENE VESTI

ACTIVITIES FROM THE SOCIETY

IZPOPOLNJEVALNI TEČAJ IZ KLASIČNE HOMEOPATIJE V ORGANIZACIJI MEDNARODNE AKADEMIJE ZA KLASIČNO HOMEOPATIJO

Lidija Blažič, mag. farm., Urška Hočevar, mag. farm.,
Katarina Lucija Glas, dr. med.

Na otoku Alonissos v grških Sporadih v organizaciji **Mednarodne akademije za klasično homeopatijo** (IACH, *International academy of classical homeopathy*) že od leta 1995 potekajo izobraževanja za homeopate s celega sveta, tako za začetnike kot tudi za tiste, ki homeopatijo že dobro poznajo in bi radi poglobili svoje znanje o sistematičnem homeopatskem zdravljenju najtežjih primerov.

Akademijo za klasično homeopatijo vodi prof. George Vit-houlkas, ki svoje bogato znanje in izkušnje že 55 let posreduje svojim učencem preko številnih predavanj, člankov in knjig, ki so bile prevedene v 33 jezikov, tudi v slovenščino. Utemeljil je pionirsko teorijo ravni zdravja, ki razloži razvoj bolezni in potek zdravljenja glede na bolnikovo predispozicijo. Za svoje dolgoletno delo in izjemen doprinos na področju homeopatije je prof. Vit-houlkas prejel tudi prestižno priznanje, alternativno Nobelovo nagrado.

V 21 letih je pod okriljem IACH homeopatsko znanje izpopolnjevalo in izmenjalo več kot 15.000 homeopatov iz 62 držav, od tega več kot 1000 farmacevtov in več kot 12.000 zdravnikov.

Tudi letos smo se enega izmed izobraževanj, **izpopolnjevalnega seminarja iz klasične homeopatije**, ki je potekal od 30. maja do 8. junija, udeležile predstavnice Slo-

venije, Lidija Blažič, Urška Hočevar in Katarina Lucija Glas. Skupaj nas je bilo 157 slušateljev iz 32 držav Evrope, Južne in Severne Amerike, Azije in Avstralije.

Intenzivni program seminarja je obsegal dva sklopa. Prvi sklop je zajemal praktični prikaz strokovne obravnave bolnikov, ki pridejo na prvi pregled, ter bolnikov, ki so prišli na kontrolo po več mesecih ali letih zdravljenja.

Predstavili so obravnavo 33 bolnikov vseh starosti z različnimi bolezenskimi težavami. Široka paleta obravnavanih diagnoz je zajemala **kazuistiko z gastrointestinalnega področja** (kronična diareja, gastritis), **kardiovaskularnega področja** (hipertenzija, kronična odpoved ledvic, gangrena), **področja osteomuskularnih obolenj** (fibromialgija, osteoartritis, revmatoidni artritis, psoriatični artritis, bolečine v vratu), **področja ORL** (paraliza obraznega živca), **področja kožnih obolenj** (alergija, melanom, kožni izpuščaji) in **s področja pediatrije** (nočna enureza).

Drugi sklop je obsegal predavanja iz Organona medicine, iz teorije ravni zdravja, teorije obravnave bolnika na prvem pregledu in kontrolnih pregledih, teorije diferencialne diagnoze zdravil ter iz primerjalne materije medike.

Delo na seminarjih je potekalo interaktivno. Obravnavo vsakega primera in teorije je spremljala živahna razprava z

izmenjavo mnenj, ki je osvetlila različne poglede na simptome obravnavanega bolnika, tako fizične kot tudi mentalno-emocionalne.

Posebej zanimiv je bil primer 12-letnega bolnika, ki je že vrsto let trpel zaradi kronične diareje in dosedanje zdravljenje ni bilo uspešno. Predstavil ga je indijski homeopat dr. Atul Jaggi. Na prvem obisku je bolnik poročal o tri leta trajajoči kronični diareji, s 6 do 10 odvajanj neformiranega blata na dan, vsaj petkrat na teden.

Na podlagi skrbno izbranih simptomov z različno težo je po hierarhizaciji simptomov in po repertorizaciji z računalniškim programom Vithoulkas Compass bolnik prejel Carcininum v potenci C200 ter naslednji dan še en odmerek istega zdravila v potenci 1M. Pri izbiri je bila upoštevana tudi družinska anamneza z astmo in karcinomom želodca. Poročila o številu odvajanj in formiranem/neformiranem blatu je bolnik redno vsakodnevno posredoval zdravniku homeopatu. En dan po odmerku 1M se je število odvajanj neformiranega blata povzpelo na 15, kar je bil na videz slab znak, ki pa je po teoriji homeopatije kazal, da je bolnik odreagiral na zdravilo. Reakcija je trajala en dan. Deset dni kasneje sta bili zadnji dve odvajanj že formirani. V času prvega kontrolnega pregleda, 53 dni po prvem odmerku, se je število odvajanj zopet povečalo na 15 odvajanj dnevno, kar se na prvi pogled ni zdelo najbolje, vendar so bile informacije pacienta in njegovih svojcev v prid dejstvu, da zdravilo še vedno deluje. Homeopat se je odločil, da bo z naslednjim odmerkom zdravila še počakal zaradi:

- izboljšanja mentalno-emocionalnih simptomov (otrok se je začel igrati s svojimi vrstniki, torej se je spet začel obnašati primerno svoji starosti in ni bil več tako hitro užaljen);
- fizični simptomi so bili sicer še vedno prisotni, a so se že začele pojavljati nekatere spremembe. Največji pomen je homeopat pripisal podatku, da je fant kljub številnim odvajanjem blata prvič po vseh dotodanjih zdravljenjih sredi dneva odvajal lepo formirano blato.

Trend izboljšanja se je nato nadaljeval in dva dni zatem se je število odvajanj pričelo zmanjševati. Bolnik je vedno pogosteje odvajal formirano blato. 66 dni po začetnem odmerku je bilo pri vseh odvajanjih blato formirano. Do maja 2016, ko je potekal naš seminar, to je 6 mesecev po zadnjem pregledu, odvaja bolnik samo še formirano blato in diareje ni več.

Obravnavani primer jasno kaže, kako je pri homeopatskem zdravljenju kroničnih bolnikov pomembna potrpežljivost. Življenjski sili je treba dati čas, da po spodbudi, ki jo prejme z odmerkom ustreznega homeopatskega zdravila, organizem nežno in varno pripelje do izboljšanja brez vmesnih motenj. Tudi ta primer potrjuje dejstvo, da zdravljenje ne poteka vedno linearno. Prikazano je bilo skrbno dokumentirano spremljanje bolnikovih simptomov in razvoj poteka zdravljenja v celoti. Dokler je učinek zdravila trajal, se zdravnik homeopat ni vpletal v proces zdravljenja, saj bi lahko s prezgodnjimi ponovitvami in menjavami zdravil zdravljenje upočasnil ali pa bi spremenil simptomatiko in tok bolezni, s tem pa zavrl optimalni potek zdravljenja.

Eden od parametrov, ki določa potencial okrevanja je tudi podatek, koliko je pri bolniku zdravje že načeto oziroma na kateri ravni zdravja se nahaja. Teorijo ravni zdravja je prof. Vithoulkas opisal v knjigi Ravni zdravja (*Levels of Health*).

Že dvajset let poteka v več kot 75 državah tudi spletno izobraževanje IACH (*E-learning program*), ki je doslej pridobilo akreditacijo na petih medicinskih fakultetah. Bralce vabimo, da si ogledajo brezplačni poskusni program, ki je na voljo na spletni strani IACH s podnapisi v slovenščini.

Seminarji v organizaciji Akademije za klasično homeopatijo omogočajo in zagotavljajo okolje za povezovanje in izmenjavo znanj strokovnjakov s področja homeopatije in drugih ved z vsega sveta. Nenehna izmenjava mnenj je res izjemna priložnost za sklepanje novih prijateljstev in nadgradnjo teoretičnega in praktičnega znanja vsakega homeopata.

PREDSTAVITEV KNJIGE RAVNI ZDRAVJA

Lidija Blažič, mag. farm.

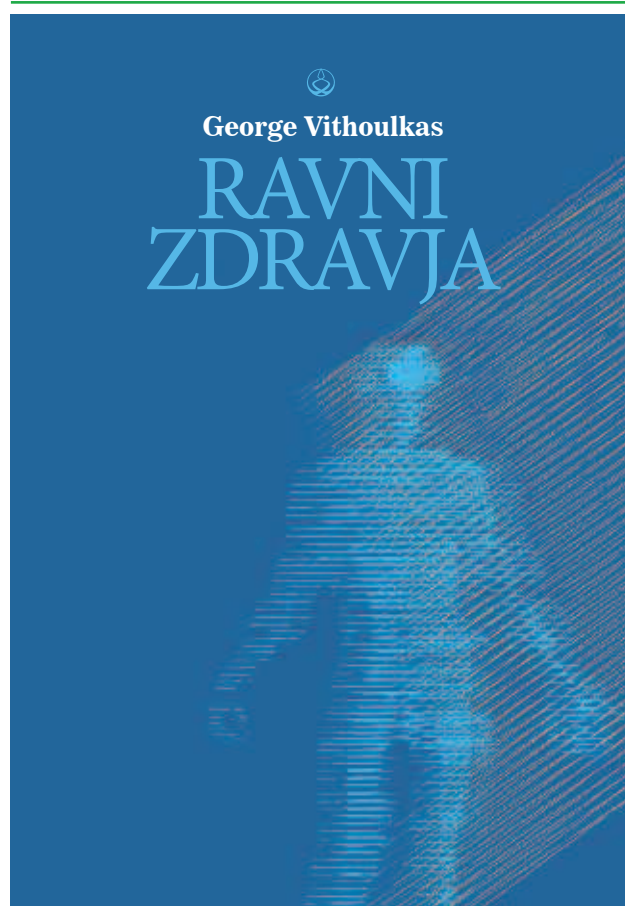
Priročnik Ravni zdravja je pomemben prispevek k homeopatiji in medicini. V njem avtor, profesor George Vithoulkas, podaja in opisuje pravila, ki nam povedo, ali se po homeopatskem zdravljenju splošno stanje pacienta izboljšuje ali pa so se morda izboljšali samo nekateri od simptomov in gre v bistvu za odiranje bolezni na bolj ključna področja organizma.

V prvem delu avtor opredeli energijski sistem organizma. Vsa vprašanja glede zdravja in bolezni se nanašajo na to, ali ima organizem za vzdrževanje naravnega ravnovesja (homeostaze) na voljo dovolj energije. Energijski sistem, dober ali slab je osnova, s katero se organizem rodi. Boljši kot je energijski sistem, močnejši je obrambni mehanizem in posledično bolj zdrav je človek. V homeopatskem smislu to pomeni, da je slika simptomov jasna in stabilna ter da je prognoza zdravljenja dobra. In obratno, iskanje pravega homeopatskega zdravila je tem zahtevnejše, čim bolj je obrambni mehanizem oslavljen in s tem ogrožen. Slika simptomov je v takšnih primerih manj jasna in tudi prognoza zdravljenja je slabša.

Raven zdravja se tekom življenja lahko do določene mere spreminja. Z različnim življenjskim slogom, reakcijami na stres in načini zdravljenja energijski sistem lahko izčrpavamo ali krepimo in temu ustrezno se zvišuje ali znižuje tudi raven zdravja, vendar le v okviru prirojenih bolnikovih danosti.

Z razvrstitvijo ljudi na različne ravni zdravja lažje razumemo splošno zdravstveno stanje pacienta, bolj natančno določimo prognozo in potek zdravljenja, izberemo ustrezno potenco in frekvenco ponavljanja odmerkov homeopatskega zdravila ter spremljamo potek zdravljenja.

Zaradi preglednosti in lažjega razumevanja je avtor glede na dedno predispozicijo in vitalnost predvidel dvanajst ravni zdravja. Na prvi ravni so najbolj zdravi ljudje, ki se morda prehladijo enkrat na deset let, na ravni 12 pa so zelo bolni ljudje, ki jih je bolezen že pripeljala blizu konca življenja. Vsi ostali so umeščeni vmes, odvisno od različnih dejavnikov, ki jih avtor podrobneje razloži.

V drugem delu Vithoulkas razlaga, kako določiti prognozo in pričakovano življenjsko dobo bolnika, kako izbrati ustrezno potenco homeopatskega zdravila in kdaj ponoviti odmerek. Podrobneje opiše 22 različnih možnih reakcij bolnika na homeopatsko zdravilo. Reakcija bolnika na pravilno predpisano homeopatsko zdravilo je namreč eden izmed najpomembnejših podatkov, ki nam največ pove o ravni bolnikovega zdravja. Kot zanimivost omenimo, da le 3 do 5 % vseh bolnikov iz t. i. razvitih držav sodi v tri najvišje ravni zdravja. Verjetno je to davek stresnega načina življenja, slabe prehrane, prepogoste uporabe zdravil, ki delujejo supresivno, in še česa.

Knjiga Ravni zdravja je nepogrešljiv priročnik za vse, ki predpisujejo ali svetujejo uporabo homeopatskih zdravil. Vsak homeopat mora v vsaki točki zdravljenja prepoznavati raven zdravja in v katero smer poteka zdravljenje ter ustrezno ukrepati v dobro pacienta, saj je njegova najvišja in edina naloga obnove bolnikovega zdravja.

V SPOMIN MARKU DOLŽANU – magistru farmacije (1951-2016)

V sončnem aprilskem dnevu smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od našega dragega kolega, sodelavca in prijatelja Marka Dolžana. Vest o njegovi smrti je vse, ki smo ga poznali, presenetila in globoko pretresla. Vedeli smo za njegovo hudo bolezen, ki se ji je Marko pogumno, odločno in optimistično zoperstavil. Upali in verjeli smo, da bo zmagal tudi v najtežji bitki svojega življenja. Žal, vse je bilo zaman.

Marko je bil rojen leta 1951. Po zaključku študija farmacije se je v letu 1978 zaposlil v tovarni Lek v Ljubljani. V obratu tabletarne je reševal tehnološko in drugo problematiko ter sodeloval pri uvajanju novih izdelkov in tehnologij v proizvodnjo. Zaradi izjemnega smisla za organizacijo in občutka za komunikacijo je hitro napredoval na odgovornejša vodstvena delovna mesta. Leta 1980 je postal vodja proizvodnega obrata Tabletarne, med leti 1982 do 1987 pa je bil pomočnik direktorja in direktor TOZD- a Farmacije, največje in najpomembnejše enote Leka.

V letu 1987 si je kot pomočnik direktorja Zunanje-trgovinskega sektorja našel nove izzive na področju marketinga in prodaje. Tudi v tej vlogi se je odlično znašel in uspel. Znal je pridobiti zaupanje kupcev, postal cenjen pri strankah in poslovnih partnerjih.

Leta 1991 se je Marko z družino preselil na Poljsko. Kot direktor predstavništva Leka v Varšavi in kasneje kot predsednik upravnega odbora Lek Polska je vse posle zelo uspešno vodil in razvijal 14 let. Oblikoval je marketinško in prodajno ekipo več kot 300 sodelavcev. V letu 2001 je Lek na njegovo pobudo prevzel farmacevtsko podjetje Argon SA v Lodžu in dve leti kasneje v Strykoku pri Lodžu odprl drugo, sodobno Lekovo tovarno. Za svoje izjemno delo je prejel več Lekovih nagrad in priznanj.

Po razhodu z Lekom v letu 2005 se je odločil za pot samostojnega podjetnika in investitorja. Z bivšima sodelav-

cema iz Leka je začel razvijati dejavnost prehranskih dopolnil. Leta 2005 so ustanovili podjetji Farmicom v Sloveniji in Sensilab na Poljskem. Marko je postal prvi predsednik uprave Sensilaba. Začrtal je smernice razvoja družbe. Sensilab je leta 2008 prevzel lastništvo farmacevtske tovarne Polfa Lodž na Poljskem in zgradil novo farmacevtsko tovarno z 250 zaposlenimi, ki predstavlja temelj za nadaljnjo rast poslovanja. Leto kasneje je bila odprta razvojna enota v Sloveniji, ki omogoča tudi proizvodnjo v manjšem obsegu.

Marko je bil ustanovitelj in predsednik Društva slovensko-poljskega prijateljstva Triglav-Rysy. Kot priznanje za aktivni prispevek k slovensko-poljskemu sodelovanju in krepitev bilateralnega gospodarskega sodelovanja je prejel dve visoki poljski državni odlikovanji. V letu 2001 je bil odlikovan z Viteškim križem za zasluge Republike Poljske, maja 2011 pa s Komandorskim križem Republike Poljske. V tem letu je prejel tudi nagrado Republike Slovenije za družbeno odgovornost HORUS 2011 v kategoriji »Podjetnik s slovenskimi koreninami, ki deluje v zamejstvu oz. po svetu«.

Upokojil se je v letu 2013. Bolezen, o kateri ni rad govoril, je že načela njegovo zdravje. Kljub temu je živel polno življenje. Sodelavcem doma in na Poljskem je ostal na razpolago in jim s svojim bogatim znanjem in izkušnjami rad pomagal, kadar je bilo to potrebno.

Kljub dolgoletnemu napornemu in odgovornemu vodstvenemu delu je Marko vseskozi ostal skromen in preprost človek. Bil je vedrega in odprtega značaja. Znal je prisluhniti vsakomur, se z njim pogovoriti in poveseliti. Sodelavci so ga spoštovali, mu zaupali in sledili.

Tudi na nas, prijatelje iz mladih let, ni nikoli pozabil. Vedno, ko se je vračal domov v Slovenijo, si je kljub številnim obveznostim vzel čas tudi za naša druženja in družinska srečanja. Najbolj smo uživali in se veselili ob igranju tenisa in kasneje, ko smo ob vrčkih piva v krogu svojih družin živahno komentirali potek teniških dvobojev in različne aktualne dogodke.

Marka smo vsi imeli radi. Prezgodnja smrt je njega in nas prikrajšala za mnogo prijetnih uric, ki bi jih še lahko preživeli skupaj. Naš »Žemlja«, kot smo ga klicali prijatelji iz rane mladosti, bo za vedno ostal v naših srcih.

Počivaj v miru, dragi prijatelj!

Jure Borštnar